

Οι τραγουδιστάι μας — όχι μόνον οι μαθητάι τών 'Ωδείων, άλλα και οι τραγουδιστάι τής καρριέρας— περιπίπτουν συνήθως σ' ένα μεγάλο σφάλμα, πού έχει επίδραση άποσυνηθιστική στην εξέλιξή τους. Βασίζονται μόνο και σχεδόν άποκλειστικά στα φωνητικά τους προτερήματα. 'Αλλ' η καλή φωνή μόνον δέν κάνει τόν καλό τραγουδιστή. 'Η τεχνική του τραγουδιστή, είναι τό μεγάλο ζήτημα. 'Η τεχνική δίδει τό αισθημα, τήν έκφραση, τήν έκδήλωσι τής αισθηματικής ψυχής, τή συγκίνηση.

'Η τεχνική συνελεί κατά πολύ στό να μεταδώσ ην εντύπωση δ,τι ό τραγουδιστής έρμηνεύει αούθόρμητα και πηγαία. Αυτό είναι τό κυριώτερο μυστικό τής έπιτυχίας για έναν τραγουδιστή!

Τό μυστικό αυτό συνοψίζεται σε μία άλήθεια: ότι ό ήχος στό τραγουδί πρέπει να μην άναζητείται στό τριγύρω διάστημα, η σε άλλους παράγοντας, άλλα μέσα στην ήχητικότητα του ίδιου του κορμιού του τραγουδιστή. Δηλαδή μέσα στό θώρακα, στό κεφάλαι και κυρίως, στό άναπνευστικά όργανα. Τά όργανα του σώματος είναι άναγκαία να πειθαρχούν στό τραγουδί. Δυνατές φωνές η πλατειές η ήχητικώτατες δέν αποτελούν έκτέλεσι τραγουδισθού. Στο τραγουδί τό μουσικό όργανο είναι τό ίδιο τό σώμα του τραγουδιστή και η τέχνη του έγκειται κυρίως σε τούτο: πώς θα χρησιμοποιήση τήν άναπνοή, τις χορδές, τούς μύς του σώματος.

Τό πρώτιστο λοιπόν καθήκον πού έχει και άπέναντι του έαυτού του και άπέναντι τής τέχνης ένας τραγουδιστής, πού δέν θεωρεί τό τραγουδί σαν άπλή ρουτίνα η σαν μία εύκολη ένασχόλησι, είναι να μάθη τόν άκριβή χειρισμό αυτού του θαυμασιού όργάνου του σώματός του, να βάζη τήν ψυχή του έκτελέστρια του όργάνου αυτού· γιατί μόνον μ' αυτόν τόν τρόπο είναι δυνατόν να πετύχη και να έξυψώση με τις άτομικές δυνατότητές του τήν άνώτερη και ιδανικώτερη τέχνη πού έχει η άνθρωπότης. Κατ' αυτόν τόν τρόπο χωρίς δυνατές φωνές και άστοχες η νευρικές ήχητικώτερες θα μεταδίδει στους άκροατάς τή συγκίνηση και όχι τήν έκπληξη από τό ύψος τής φωνής πού μπορεί να ίκανοποίηση μόνον τούς άμαθείς. 'Απ' όλα αυτά συνάγεται ότι η μελέτη τής καλλιτεχνικής τεχνικής στό τραγουδί, χρειάζεται πάντα κάποια ύπερβολή, μιά άύστηρη παρακολούθησι και έναν έλεγχο, πού δέν πρέπει ποτέ να χαρακτηρησθί σαν σχολαστική προσπάθεια.

Ό άντικειμενικός σκοπός τής προσπάθειας, θα πρέπη κυρίως να είναι ένας: Πώς θα κατορθώση ό τραγουδιστής να κάμη αισθητό στους άκροατάς του δ,τι αισθάνεται πιο βαθύ και λεπτό μέσα στην ψυχή του. Τότε και μόνον τραγουδά!

'Η τεχνική του τραγουδισθού είναι άνάγκη να κυβερνάται από τήν αισθητική τής ψυχής για να πραγματοποιήση τήν άνθρωπινή τήν καθαρή, τήν πηγαία όμορφιά και να δινή στους άκροατάς τήν εύχάριστη εντύπωση του αούθόρμητου και του πηγαίου.